CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, MAY 1ST, 1954
5TH YEAR OF PUBLICATION NO. 86

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

Ook in Holland gaat het weer zomer worden

TYPISCH HOLLANDS POLDERLANDSCHAP

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om U hierin te helpen.

Hieronder volgt een lijst met namen en adressen van de fieldmen in Canada:

British Columbia:

E. LANINGA, 3676 Imperial Street, South Burnaby, B. C.

A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.

J. PRINS, Beverly, Alta.

Alberta:

B. NIEBOER, Iron Springs, Alta.

H. A. WIERENGA, 11323—111a Ave., Edmonton, Alta.

H. J. TEN HOVE, Blackfalds, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:

TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Road, P.O. Genthon, Man.

Ontario:

J. VELLINGA, Box 234, Chatham, Ont.

HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.

C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.

J. VANDER VLIET, 304 Dundas St., W., Trenton, Ont.

L. VANDEN BERG, Box 92, Brockville, Ont.

Quebec:

A. DE JONGE, 3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P. Q.

Nova Scotia, N. Brunswick, P. Edw. Isl.:

H. J. LAM, P.O. Belmont, N.S.

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine

Issued the 1st and the 15th of each month, under the auspices of the Christian Reformed Immigration Societies in Canada.

Publication Committee

Rev. A. Persenaire.......President
Mr. J. Vander Vliet.......Secretary
Rev. P. De Koekkoek.......
Rev. J. Hanenburg.......
Rev. J. Rubingh.......
Mr. J. Van Staalduinen.......
Mr. H. A. Wierenga.......

Editor-in-Chief, Rev. John Gritter, 148 Wharncliffe Rd. N., London, Ont.

Business Manager, John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario

Departments and Editors

Van het Kerkelijk Erf, Rev. P. De Koekkoek
Immigration.......Mr. J. Vander Vliet
Fieldmen's Corner.......Mr. J. Vellinga
Voor de Vrouwen.......Mrs. C. Witt
Young People's Page, ...Writers alternated from time to time
Children's Page.......Mrs. J. Hanenburg
As One Preacher Sees It....Rev. J. K. van Baalen
Landbouw.......Mr. Ir. J. Bakker

Contents:

All matters for publication should be sent to the office of the Editor-in-Chief, Box 234, Chatham, Ontario.

Subscriptions and Advertising:

Send all subscriptions, renewals, and advertising to the office of the Business Manager Box 234, Chatham, Ontario. Subscriptions $3.00 a year in advance.

Printers:

The Mercury Press, Chatham, Ontario

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Editorials

DOOR JOHN GRITTER

Met al uw kracht

Een paar dagen geleden, toen ik weer in dat gebouw moest zijn, zag ik hem weer: een man met een schrander voorkomen, flink gebouwd, intelligent, zou men zeggen, iemand die directeur van een bank zou kunnen zijn, of zoiets, en die . . . . brengt zijn dagen door als bestuurder van een lift, een elevator! Dat iemand die niet te flink is zoiets doet, of een meisje tussen d'r schooluren, of zo, dat kan ik verstaan. Maar een man met zo'n voorkomen en persoonlijkheid! Daar ben ik het eigenlijk niet mee eens. En het is ook niet uit noodhulp: toen ik eens een praatje met hem maakte werd ik gewaar dat hij dat al jaren doet. Hij krijgt zeker een behoorlijke betaling, en het is een gemakkelijk baantje, ook wel gezellig, met die mensen die hij dagelijks op en neer voert. Het kan ook zijn dat hij een zwakheid heeft die zo niet te merken is. Maar ik kan het me moeilijk indenken: zo'n han z'n dagen doorbrengen met zo'n baantje dat een kwajongen ook wel kan doen! Wat brengt zo iemand nou eigenlijk bij aan de samenleving!

Laatst reed ik in een bus naar Chatham. De chauffeur was een man met een hoog voorhoofd, met de mond van een redenaar, met een persoonlijkheid ver boven het gewone. Hij deed me denken aan een groot geleerde, die in zijn tijd in Nederland grote opgang maakte en dien ik eens ontmoet had. Ik dacht: he, moet nou zo'n man een bus rijden? Ik weet wel, bussen moeten goeie chauffeurs hebben. Maar daar is toch zeker geen ongewone intellectuele capaciteit voor nodig. En op ander gebied kunnen we ze zo goed gebruiken. Misschien had deze man niet de gelegenheid om te leren en niemand is te goed voor gewoon werk, maar toch is er dunkt me in zulke gevallen iets niet in orde. Zulke lui zijn misplaatst, zou men zeggen.

In verband met een natuurfilm, die ik laatst eens mocht zien, werd gezegd dat over het geheel de mens nog niet een procent van zijn capaciteit gebruikt. Nog niet een procent! Men vraagt zich af hoe men dat kan uitrekenen, en daar zal ook wel wat gisserij bij zijn; toch ben ik geneigd te denken dat er wel een groot deel van aan zal zijn. De meesten onzer werken op verre na niet naar onze capaciteit. De zonde heeft ons verzwakt en gewoonten van werken en niet werken hebben daar veel mee te doen. Onze wereld, ook op het gebied van de geest, is een ruine, waarin zoveel verwoest is. We kunnen zo weinig. Enkelen steken boven het gemene vlak uit, en die noemen we dan genieen, maar die zijn ook nog zo beperkt en worden nog temeer beperkt door de zwakheid van mensen in het algemeen.

Heerlijk, prachtig, zal het zijn als straks in de nieuwe schepping ieder volmaakt zal zijn en zal kunnen werken en leven met volle capaciteit. Dat houdt de gedachten van volkomen herstel toch zeker in. Straks te leven met een volkomen verstand in een volkomen lichaam, en dan zich ten volle te kunnen uitleven, dat zal wat wezen! Dan wordt het echt een lust te leven. En dan dat alles volkomen te wijden aan het hoogste doel in het leven, het dienen van God als het Hoogste Goed! Daar mogen we ook wel eens aan denken. Ja, kom, Heere Jezus, ook daartoe!

Zover is het nu nog niet.

Maar aan de voorbeelden van die mannen op de lift en op de bus wil ik twee gedachten ontlenen.

Eerst: sta naar werk waarin ge volgens uw aanleg en gaven het meest kunt doen voor de ontwikkeling en de verrijking van het leven zoals God dat gegeven heeft. Ieder heeft een taak in het leven en heeft daartoe gaven ontvangen. Tracht vast te stellen langs welke weg gij het uwe kunt bijdragen. Niet vragen wat het meeste geld aanbrengt. Niet wat anderen doen. Helemaal niet: als ik maar een mooi baantje heb waar ik niet te hard hoef te werken. Neen, trachten uw plaats te vinden waarvoor ge geschikt zijt. Tracht dat ook voor uw kinderen te doen. Zo wil het de Schepper. Dat is rentmeesterschap van uw gaven en talenten. Dat is — indien dat woord u niet afschrikt — dat is cultuur in de beste zin: uw gaven, die de Schepper u gaf, gebruiken tot het allerbeste doel, tot verheerlijking van Hem. Wees idealist. Heb hoge idealen, maar altijd onderworpen aan de allerhoogste God!

En tracht uw volle capaciteit zoveel mogelijk te benaderen. God wil niet dat wij kleine peutermensjes zijn, maar dat we ons best doen. Zijt ge in een plaats van grote verantwoordelijkheid, tracht die ten volle te benutten. Moet ge u schikken in een heel gewoon plaatsje, geef u dan daarin geheel, zover mogelijk.

Wat kunnen goddelozen mensen, bezield met idealen uit de afgrond, soms geweldige kracht ontwikkelen! Waarom wij niet? Wie niet in het geloof zich geheel geeft in de dienst van God, weet niet welke mogelijkheden er voor hem zijn. Wie zich geheel werpt in de strijd voor Hem kan dingen doen waarvan men nooit had durven dromen.

Zal dat ook onder ons hier in Canada meer en meer blijken?

Die Jaarvergadering

Het provinciaal bestuur van onze immigratie verenigingen hier in Ontario (Immigration Council, zeggen we in het Engels), is pas vergaderd geweest, en heeft voorlopige regeling gemaakt voor de jaarvergadering. In November 1952, werd besloten die voortaan te houden in April. Door omstandigheden wordt het wat later. We vragen elke lokale afdeling twee afgevaardigden te zenden. We zullen vergaderen in twee groepen. Een lijn wordt getrokken juist West van Toronto. Afgevaardigden West van Toronto vergaderen te Woodstock in de Christian Reformed Church op Woensdag 19 Mei, zo de Heere wil; die van Toronto en verder Oost komen samen in de Christian Reformed Church van Trenton op Donderdag 20 Mei. We hebben drukke dagen voor ons, zullen niet later dan 10 uur moeten beginnen.

Wijst dus uw afgevaardigen bijtijds aan en benoemt plaatsvervangers, die nodig kunnen zijn.

Voorstellen behoren door de leagues ter vergadering te komen, liefst heel gauw, want de tijd is kort. Stuurt ze maar aan schrijver dezes, 148 Wharncliffe Road N., London, Ontario.

Reist zoveel mogelijk met anderen, dat bespaart onkosten, en de verenigingen hebben die te dragen.

Besloten werd in November 1952, dat elke league voor elk lid in de afdelingen op zijn terrein 50 cent door zou zenden aan het provinciale bestuur, om van te leven. Wilt ge dat doorsturen aan Mr. I. Esser, 797 Ontario, Sarnia, Ontario? Dank U

Dit worden heel belangrijke dagen, niet het minst met het oog op ons blad.

Laat ons komen en samen bouwen aan onze geestelijke en maatschappelijke ontwikkeling.

We stick together

Canada is a big country, the third largest in the world. When you see that map you can't help thinking that it certainly is wide.

Living over such a wide country we members of the Christian Reformed Church find it not easy to realize that we are one and to express that unity in some way or another. We know that we are one and we want to be one, but we are so far apart and so easily we have a feeling that the people out east don't care much about those in the west nor those in the west about those in the east. Yet we don't want that. We want to preserve a sense of unity and to express it in whatever way we can.

The Reverend Paul De Koekkoek in the beginning of our immigration movement published the Canadian Calvinist as a means to guide our people, to keep in touch with one another, and to build up a sense of oneness. Later we here in Ontario put out Contact. Soon there were voices which said, "Those two papers ought to be one". Those voices prevailed and the twain became one. A combined publication committee, consisting of men from both east and west, was set up. The committee met once more, in Winnipeg; but gradually our sense of unity weakened. We are not interested in blaming anyone. There was no deliberate attempt to break up our attempts at working together. It was hard to meet because of distances. The paper could not afford to pay the traveling expenses. There were those who said that the paper was too much an Ontario paper. Maybe it was. Not deliberately so; that just developed. It looked as if we were drifting away from one another.

Of late there are voices with a different sound. The two men in Alberta who were on the publication Committee had decided to resign since as far as they could see not much would come of further co-operation; but the league which they represented said, "No, stay on: we want to go on together." In a conversation which we recently had in Grand Rapids, Michigan, with the Rev. De Koekkoek, he expressed the same idea: we must stick together; we can have and should have one strong paper together. Fine. We were delighted to hear him say that. The Ontario Immigration Council in its recent meeting received the same news with joy. The Council asked the Publication Committee to meet soon and to plan for the future of the paper and to include in its planning the members in the West. We trust they will hear from the members who live here.

There is much sentiment for a good, strong weekly for our people in Canada. May we soon have it. To get it we must work together. We are sure that it can be done if we mean business. So let us stick together.

Paul De Koekkoek

Van het Kerkelijk erf

"BRIEFING"

Hier zitten we nu, mijn vrouw en ik, in een cabin, voor de nacht gehuurd, vlak bij Salmon Arms, Central B.C. Het is buiten koud, er ligt nog sneeuw op de bergen, maar ons houtkacheltje brandt lustig.

We zijn hier aan het Noord-einde van de Okanagan Valley, een terrein ongeveer 175 mijlen lang, ongeveer 250 mijlen van Vancouver, B.C. Deze streek is om allerlei reden slechts gedeeltelijk en sporadisch „bewerkt". Eerst door mij 4 jaren geleden. Toen voor een paar jaar door Ds. Betten. Nu zijn met het getij de bakens zo verzet, dat ik nu mijn onverdeelde aandacht aan dit terrein kan en mag geven. Het is me niet precies aangezegd wat ik hier doen moet, ofschoon het doel van mijn hierzijn mij natuurlijk niet geheel vreemd is. Bijna 9 jaren in Canada, en 4½ daarvan in de immigrantenpredikantendienst, geeft iemand wel een idee wat er hier en daar te doen is. En de gelegenheid tot arbeid is er te over. Zoveel en zo velerlei, dat men wel eens denkt: Wat zullen we nu (met Gods hulp natuurlijk) hier toch van maken? Een grote streek lands, met allerlei (immigranten-)volk, van allerlei leeftijd, van allerlei kerk, in allerlei omstandigheden, en in niet veel verband,— kerkelijk tenminste, velen zelfs ook niet godsdienstig. Sommigen zijn rechtzinnig, anderen vrijzinnig en als we in een mate van sympathie geen mens onzinnig willen noemen, dan mag het toch geconstateerd worden, dat sommigen niet-zinnig zijn,— ze hebben geen zin aan de dienst van onze God.

Nu, dat vele en velerlei in zendingswerk bracht een term voor mijn aandacht, die onlangs in een Zendingsrapport gebezigd werd en daar ik iets schrijven moet voor ons „Kerkelijk Erf", wil ik daarover enige opmerkingen maken. Het was de term „briefing". Er was, volgens de rapporteurs, op een onzer zendingsvelden moeite gekomen, ook al vanwege „insufficient briefing". Hoe deze woorden in ideomatisch Nederlands over te zetten, weet ik niet precies, ofschoon het mij wel duidelijk is, dat er mede bedoeld wordt het preciseren van een taak of opdracht. Het aanwijzen van wat gedaan moet worden, waarom en hoe. In de oorlogsjaren lazen we dikwijls van vliegeniers, die een „mission" moesten uitvoeren, dat ze eerst een „briefing" kregen. 't Werd hun duidelijk gemaakt, wat ze moesten doen, waarom, hoe en wanneer, en dat precies zo. Nu, dat „briefing" in verband met onze „mission", onze zending, is inderdaad wel pertinent. We mogen wel eens onder handen genomen worden inzake ons werk en hoe dat te doen, waarom en wanneer.

Natuurlijk, predikanten en zendelingen ontvangen wel enige, zelfs vele, toelichtingen en voorlichtingen in het algemeen, maar dat is niet altijd zo in de bijzonderheden. Nu is het wel waar, dat men met de meest bijzondere „briefing" gebrek aan nuchtere wijsheid en practische zin niet kan vergoeden, maar toch komt het mij voor, dat soms veel moeite kon voorkomen zijn, indien arbeiders in Gods Koninkrijk meer bepaald en belijnd werden ingeleid in de bijzonderheden van hun preciese taak, die ze gingen ondernemen. Men zeilt er soms zo maar op los en wat de een opbouwt breekt de ander soms weer af....

Dus hier een pleidooi voor niet minder maar wel meer „briefing". En waarom niet? Ons dunkt, het past precies in ons christelijk, Calvinistisch raam. Onze Koning had van eeuwigheid een belijnde opdracht. Hij kende de wil Zijns Vaders. Zijn spijze was die te doen en Hij heeft die gedaan, precies zo! Wij Calvinisten willen weten het wat, waarom en het hoe van ons bestaan en werk en dat het alles ter ere Gods zal wezen. De „briefing", die Jezus aan Zijn discipelen en apostelen gaf is ons niet ontgaan. Hun getuigen, prediken, dopen, organiseren, enz., wordt ons in hoofdlijnen aangewezen in de Evangeliën, ja soms tot in bijzonderheden toe,—namelijk, juist waar, hoe en wanneer ze moesten heengaan tot een zekere taak. Wat ons aangaat, zoals hierboven aangegeven, de hoofdlijnen zijn ons meestal wel aangewezen, maar wat de bijzonderheden aangaat, de „pinpointing", daar mankeert het soms aan. De theologische school en het zendingsinstituut geven veel wetenswaardigs, dat onmisbaar is, maar de bijzonderheden van een bepaalde taak of functie worden niet altijd opzettelijk duidelijk gemaakt. Wat iemand te doen heeft en precies waar en ook belijnd hoe, met welk opzettelijk doel en onder welke omstandigheden,— dit alles en meer opzettelijk voorgebracht, zal tot grote steun zijn van hen, die in de wijngaard worden „uitgestoten" en meest waarschijnlijk veel moeite voorkomen.

Er is, betreffende bijzonderheden, teveel onkunde, met het resultaat van tegenstrijdigheid, conflict en vruchteloze arbeid.

Ook in ons groot en strategisch zendingswerk, naar binnen en naar buiten.

Dus: Meer „briefing", s.v.p.

The Christian Reformed Church the oldest Holland Church in Canada

It may be of interest to many new and older Dutch settlers in Canada how the Christian Reformed Church got started in Canada.

At the turn of the Century a few families from Holland and the U.S.A. moved into Canada and settled in Southern Alberta. Some came from Nijverdal, Overijssel, Netherlands and others from Montana, Iowa, Wisconsin and Minnesota. Such names as Postman, Withage, Ter Felgte, Feller, Bode, Willemsen, Hofman, Geleijnse, Venhuizen, Kooy, Van der Woude, Gunst, Konijnenbelt, Oldenhof, Van den Berg, Dykshoorn, Schaafsma, Vos, Ham, Wichers, Veenkamp, Nauta, Koole Bros., Van Egmond, etc., are found in the early records. In May, 1905, the Rev. J. Holwerda of Manhattan, Montana, was authorized by Classis Orange City to preach in Southern Alberta. The first service was held in the home of J. Postman, near Monarch, and the following Sunday at the home of G. Willemsen, at Rocky Coulee. Two children, Jennie Postman and John ter Felgte, were baptized by Rev. Holwerda at that time. During that week a meeting was held in the home of G. J. Withage and in Rocky Coulee, and it was decided to sign a request to organize a Christian Reformed Church in that area.

This was done when the Rev. F. W. Stuart, Home Missionary, preached at the home of the Koole Bros., Aug. 13, in Monarch, and at Rocky Coulee in the Rocky Coulee School, Aug. 20, 1905.

The request was granted by Classis Orange City and in the Fall of 1905, Nov. 16, the organization took place. The meeting was held at the home of the Koole Bros. The Rev. M. Botbyl of Classis Pella and the Rev. J. Holwerda of Classis Orange City were present. The latter preached a sermon on Luke 12 : 32: "Fear not little flock". The Classis had a condition "that they could organize providing they meet in one place becoming one congregation and not two separate churches". This was agreed upon and Rocky Coulee was chosen for the time being.

The Postman, Withage, Willemsen and Ter Felgte families handed in their membership papers as also Mr. W. Feller and Mrs. G. Venhuizen. The Rev. J. Holwerda presented the newly organized church with a communion set from the Mother Church, Manhattan, Mont. The name Nijverdal, after Nijverdal, Overijssel, Netherlands, was chosen. The members lived in three places Rocky Coulee—now called Granum, in Monarch and Burdett, Alberta.

Each group (Granum and Monarch) elected one elder and one deacon—Mr. Venhuizen and Mr. Ter Felgte were elected in Rocky Coulee and Mr. G. Bode and Mr. G. J. Withage in the Monarch section.

It was soon discovered that it was impractical to meet in two places. They were 24 miles apart with primitive Prairie trails between, therefore the Consitory requested Classis for separate organization, which was granted, and the West side met in the Rocky School building and the East side in the Finney School building.

Each group built a separate church, which were dedicated in the Spring of 1909. The Rev. M. Borduin, who was a pioneer missionary, often finding his way by the compass, driving a couple of wild bronks, and who did much pioneer work by which he endeared himself to the hearts of the people, was present and preached the sermon of dedication.

On Feb. 7, 1911, the reorganization took place, the old Consistory members resigned and separate consistories were elected in each group. The name Nijverdal was dropped and the West group chose the name Granum, the East side the name Monarch, and a third group the name Burdett.

The first minister to serve the three Churches was the Rev. N. Gelderloos, who was Home Missionary for Classis Pacific. He arrived in Alberta in August, 1916. A new parsonage was built in Nobleford. Rev. Gelderloos served the Churches of Southern Alberta until July, 1921, when he left for Shepherd, Montana. The Churches were without a pastor for a period of 12 years until in May, 1928, the Rev. Jacob Mulder accept..ed the call, serving the two churches of Monarch and Granum, as Home Missionary, until 1940, and Monarch alone until July, 1942, when he left for Estelline S. Dak. The church of Monarch was vacant until Feb., 1944, when the writer of this article accepted the call. He served until Sept., 1949, after which the Rev. P. van Dyk served the church until 1952. Presently the Rev. J. W. van Stempvoort serves the Monarch Congregation. The first minister to serve the Granum Church alone was the Rev. Henry Petersen 1942—1945. The Rev. R. Wildschut was called by the Churches of Burdett and Granum and served these Churches together for two years, after which he served Granum alone until 1950. Presently the Rev. Ring Star serves the Granum Church. Burdett, with the exception of a short interval, when the Rev. Wildschut served it, has never had a minister of its own. They are now making plans to build a parsonage and call a minister. Irrigation has come in the neighborhood and the church has hope of a blessed future.

The early years were hard years, homesteading on the lonely prairie, dry and windy seasons, low prices for their products but with faith in God they held fast to Church and land and won.

P. J. HOEKSTRA

MRS WITT

VOOR DE VROUWEN

HET REFORMED BIBLE INSTITUTE

„Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad", zo zingt David in Psalm 119. Wat is het een voortreffelijk iets om dat Woord als gids op ons levenspad te hebben. Om dat Woord goed te kennen moeten we alle dagen er van genieten, want het is hoog als de hemel, diep als de diepste mijnen en breed als de zee.

Vooral arbeiders in Gods Koninkrijk moeten grondig kennis aan dat Woord hebben. Onze dominees en zendelingen krijgen jaren les eer ze uitgezonden worden om 't zaad te zaaien. Onderwijzers in onze Christel. scholen genieten een volledige opleiding, ook in Bijbelkennis. Maar er zijn ook zulken, die hoewel ze geen theologische opleiding hebben ontvangen, de drang gevoelen om mee te helpen het evangelie te brengen aan degenen, die in donkerheid leven.
Ze zouden er gaarne op uitgaan om Gods liefde aan verloren zondaars te verkondigen, maar ze weten niet hoe ze er mee beginnen moeten. Zullen ze vruchtbaar werk verrichten als helpers der zendelingen, dan moeten ze zekere opleiding hebben.

In die nood is voorzien door scholen die de naam „Bible School" of „Institute" dragen Vroeger had onze kerk geen eigen Bible School. Dientengevolge moesten belangstellenden naar een Bible School van een andere kerk. Er zijn vele zulke scholen, maar ze zijn bijna alle Arminiaans van gezichtspunt. Zo werd het hoog tijd, dat we zelf zo'n inrichting zouden hebben.

In 1932 werd door de Synode een commissie gevormd om studie te maken van de mogelijkheid en gewenstheid tot het oprichten van een Bible School. In 1934 werd besloten, dat men een begin zou maken en wel in Grand Rapids.

In de tussentijd was men begonnen met een Bible School in de Chicago buurt. Classis Illinois verzocht de Synode om haar onderneming over te nemen, want die was reeds flink uitgebreid. Maar een Bible School onder beheer van de Synode vond men toch niet goed.

Het resultaat was dat men een Vereniging vormde, zoals men Verenigingen voor Christelijk Onderwijs heeft. Deze Vereniging heeft leden in geheel de United States zowel als in Canada. Leden der R.B.I. Vereniging betalen $5.00 per jaar.

De Reformed Bible Institute is in Grand Rapids, Michigan— een stad van 200.000 inwoners. Grand Rapids is een distinctieve stad. Er zijn daar meer dan 200 kerken, waarvan 28 Christian Reformed. In die stad vindt ge onze Calvin College and Seminary, verschillende andere colleges en theologische scholen en ook andere Bijbel Scholen. Maar ook zijn er duizenden mensen die nooit naar een kerk gaan, die niet leven naar Gods wil. Studenten van de Reformed Bible Institute vinden veel gelegenheid om onder deze mensen te werken, soms door hen in hun woningen te bezoeken of ook door in Zending- of Evangelisatie-Zondagsscholen onderwijs te geven aan kinderen zowel als volwassenen. Dit werk geschiedt onder toezicht van de kerkeraden of Zendingsbesturen van onze kerken. Dit is een zeer goede en practische opleiding voor deze jonge mensen— hen voorbereidende voor hun werk, dat te wachten staat.

De R.B.I. is begonnen in een paar kamers boven een winkel, met twee onderwijzers.

Het duurde niet lang of er moest meer ruimte wezen. Toen kocht het Bestuur een groot huis dat als school en kosthuis kon dienen. Niet lang daarna kocht men een ander huis, want het eerste moest bijna geheel gebruikt worden voor school, dus het tweede werd nu, dormitory, of woonhuis. Men moest nog eens veranderen, maar toen opende de Here de weg, zodat een prachtig huis met drie acres grond er om heen gekocht werd voor weinig geld en de R.B.I. had daarmede een doelmatig en schoon tehuis op Robinson Road in Grand Rapids.

De studenten aan R.B.I. betalen geen schoolgeld. Er zijn ook geen mannen die rondgaan geld te verzamelen. Het nodige wordt bijeen gebracht door vrijwillige bijdragen, de jaarlijkse bijdragen van de leden der vereniging en giften van particulieren, kerken en verenigingen.

In R.B.I. krijgt men een cursus, die gebaseerd is op de Bijbel. De nadruk wordt gelegd op een leven God gewijd en op voorbereiding voor werk in Gods Koninkrijk. De onderwijzers zijn bijzonder geschikt voor hun taak. Er zijn 5 onderwijzers en twee „part-time" onderwijzers. Nu en dan zijn er speciale cursussen voor een paar weken door professoren van andere scholen of zendelingen gegeven.

Alleen studenten van Calvinistische overtuiging worden aangenomen. Ze moeten hoge Christelijke idealen hebben en dat moet tot uiting komen in hun leven. De vrouwelijke studenten moeten in dormitories wonen, de mannen in uitgezochte christelijke gezinnen. Er is werk genoeg voor diegenen, die er wat bij moeten verdienen. Indien nodig is er een kas voor studenten, die absoluut geen geld hebben of kunnen krijgen. Persoonlijk gebed wordt gevergd en gekweekt in R.B.I., maar de studenten nemen hun beurt ook in openbaar gebed, voor en na het eten, voor en na schooltijd. Een periode van persoonlijk gebed en Schrift-onderzoek begint en eindigt elke dag.

Nadruk wordt in deze School gelegd op muziek. Men hoort altijd zingen,— in de school, in de eetzaal, op de kleinere vergaderingen en in de dagelijkse chapeldienst. Er is een flinke en complete muziekcursus. Een koor zingt vaak op programma's in onze kerken.

Voor diegenen die niet meer naar school kunnen gaan is er een Avondschool. Deze klassen worden elk jaar groter, sommigen gaan al 6 of 7 jaar naar de verschillende klassen. Alle werkers voor Gods koninkrijk kunnen hier iets vinden dat voor hun van belang is.

Dan nog, er zijn ook Correspondentie Cursussen voor degenen die te ver weg wonen om naar Grand Rapids naar de avondschool te gaan. Deze cursussen zijn verkrijgbaar voor ieder die thuis wil studeren. Er zijn geen voorwaarden, behalve dat men meer leren wil van de Bijbel en gewillig is zijn best te doen. Geen examens worden gevraagd, maar degene die serieus is en zich inspant zal werkelijk rijke zegen ontvangen door zulk een cursus te volgen.

Dus heeft ons volk in een behoefte voorzien door een school te stichten waar zendingshelpers kunnen worden onderwezen tot hun taak. Zijn er misschien onder ons jonge mannen (of anderen) die zulk onderwijs verlangen? Met alle ernst zouden we ze willen interresseren in The Reformed Bible Institute. Voor verdere inlichtingen schrijve men aan: The Reformed Bible Intitute, 1869 Robinson Road, S.E., Grand Rapids, Michigan, U.S.A.

REFORMED BIBLE INSTITUTE

Barkruk PHILOSOFIE

Ik zit dan zo maar „hoog en droog" op m'n barkruk in een knus hoekie van de counter, van Po's Grilbar. In Indie zouden ze zeggen bij Toean (mijnheer) Chinees.

Chinese Toko's, winkels, bars of wat het ook is zijn overal in de wereld hetzelfde.

In Rotterdam waar het een haven eethuisje is, in het deftige ,s-Gravenhage waar het Chinees-Indisch Restaurant heet, in Indie waar het Toko was en in Canada waar het de wijdse titel van „Grilbar" draagt. Maar toean Chinees of hij nou Po heet en Poul genoemd wordt of de naam draagt van Liem on ruwweg voor „Pindaman" gescholden wordt, laat hij Tjongen heten en voor opiumsmokkelaar uitgemaakt worden,— hij glimlacht slechts en is overal ter wereld buiten China vriendelijk en onbegrijpelijk.

Telkens weer moet ik vanuit m'n hoekje kijken naar die penseel tekening in zwarte inkt. Ze hangt daar naast een schreeuwerige „coca cola" reclame in een klungel van een lijst. Een echt stukje Oosterse kunst, gepenseeld op een soort graslinnen met zilverachtige zachte weerschijn, een nauwkeurig uitgewerkte bomengroep met als achtergrond de contourlijn van een vulcaan, naast de bomen de figuur van een edelman of mandarijn. Het is of van z'n gezicht en houding de eeuwenoude beschaving van het Hemelse rijk te lezen is.

Het geheel is als compositie ragfijn uitgebalanceerd. Dat stukje werk heeft iets bekends, het herinnert telkens weer aan Indie, die barkruk, dat schilderstukje en ik, we zijn aan elkaar verwant. Daarom zit ik hier zo graag in m'n schafttijd een kwartiertje of half uur en drink m'n „orange" of „ginger ale", zuig het rustig naar binnen door een rietje. Ja, dat is ook zo zot, ik ben nog stapel mesjoke op zo'n rietje. Dat zal nog wel een complex wezen uit de kinderjaren, dat we onze schoolreisjes maakten met hun klassieke tractatie „Ranja met een rietje". Zo zit ik dan haast elke middag te kijken, peinzen of te mediteren.

Zoals verleden week, kwam er een Canadees naast me zitten en bestelde een koffie. Na een gemoedelijk gezegde over het weer vroeg hij „U bent zeker een buitenlander, waar komt U vandaan? Ik zeg uit Holland. Hij knikte, dacht na en vroeg ineens op de man af: „Is Jezus Christus ook Uw Heiland?"

Dan zit je verwonderd te kijken. „Ik hoop het" was m'n weerwoord en ik, enfin we hebben een heel gesprek gehad. Hij wist dat de Hollandse protestant niet gemakkelijk te bereiken is via opwekkingssamenkomsten. Hij was een leider van „The Youth for Christ" beweging, een en al vuur en actie. Met een „ik hoop u in de hemel weer te zien" nam hij afscheid.

Tja, dan denk je zo eens na he, dan bekijk je jezelf eens van binnen, vooral de gereformeerde broeders. van al de verschillende kerken zijn zo zelf verzekerd. Wij Calvinistische Hollanders, hebben wij feitelijk wel een dominee of iemand anders nodig op weg naar de hemel? Tenslotte vanaf Calvijn hebben we een hele rij eerbiedwaardige theologen en we hebben ze bestudeerd, de een meer de ander minder. Op de jeugdvereniging hebben we ons druk gemaakt over Infra en Supra Lapsarisme, veronderstelde wedergeboorte en wat al niet meer. We zeggen het niet, maar we voelen ons toch wel eerste klas Christenen en als dan een wild vreemde je vraagt, op de man af .is Jezus Christus ook Uw Heer" dan schrikken we.

Dan lurk ik aan m'n rietje en denk: jong, er klopt iets niet bij jou. Die methodistische jeugdleider die je al z'n fouten van z'n dogmatische beweringen met bijbelteksten kunt aanwijzen, is een actief Christen en jij met je etiket van volbloed Calvinist op je voorhoofd bent een passief element, dat boordevol zit met critiek op alles en iedereen.

Zo, m'n „flessie" orange is ook leeg, m'n duppie er naast en maar weer aan 't werk.

Tot een volgende keer.

Uw H. P.

—◆—

Herdenkingsdiensten op Bevrijdingsdag

Het moderamen van de Generale Synode der Ned. Herv. Kerk heeft besloten een circulaire te doen uitgaan aan de kerkeraden en predikanten, waarin in overweging wordt gegeven op de vooravond of de morgen van de Nationale Feestdag 5 Mei, een dienst te doen houden ter herdenking van hen, die hun leven hebben gegeven in de strijd om de herwinning van onze vrijheid, om Gode dank te brengen voor de bevrijding van land en volk en hem Zijn zegen voor overheid en volk te vragen.

—◆—

Monument waar koningin in '45 Nederland weer betrad

Zaterdag 13 Maart om 13.13 uur, het tijdstip waarop Koningin Wilhelmina negen jaar geleden te Eede in West-Zeeuws-Vlaanderen de vaderlandse bodem weer betrad, zal in die plaats een monument ter herinnering aan deze gebeurtenis worden onthuld.

Dit zal gedaan worden door de commissaris der Koningin in Zeeland, jhr mr A. F. C. de Casembroot. Vooraf is er een bijeenkomst ten gemeentehuize van Aardenburg, na de plechtigheid biedt het Aardenburgse gemeentebestuur een maaltijd aan.

TOEKOMSTBEELDEN

P. SPEELMAN

De laatste jaren zijn verschillende boeken verschenen over bovengenoemd onderwerp. Beschouwingen over de toekomst van de maatschappij, van de techniek, van de wereld en de mens die daarin leeft.

Graag willen wij over deze dingen eens iets zeggen en dit alles confronteren met onze christelijke levensovertuiging.

Toekomst, dat wil zeggen verborgenheid, daar kan men weinig over zeggen. Toch is dit niet geheel juist, daar wij bij het licht van de geschiedenis en uit de feiten van het heden toch wel bepaalde conclusies kunnen trekken. Ook de bijbel geeft, hoewel gesluierd een beeld van de toekomst (zie Matth. 24 en het boek Openbaringen).

Wij kunnen geen toekomst voorspellen, maar het is ook niet juist om te zeggen, dat de geschiedenis en de bijbel ons niets leren over de toekomst en de ontwikkeling dezer aarde; integendeel, bij het licht van genoemde bronnen kunnen wij wel degelijk beelden over de toekomst bepalen.

In de loop der tijden nadert onze maatschappij haar laatste structuur, het wordt een toespitsing van het rijk van God en dat van Satan; het zal zelfs zover komen, lezen wij in de openbaring van Johannes, dat de maatschappij een onmogelijkheidsstructuur zal vertonen, waarin de christen bijna niet meer leven kan. Bijna, want in geloof zal dit mogelijk blijven, hoe moeilijk ook, maar dan zal Jezus met haast komen om een eind te maken aan de tergingen van Satan en zal Hij Zijn volk voor eeuwig binnen brengen. Wat geeft de huidige maatschappij te zien, waaruit wij mogen afleiden, dat het naar dat einde der tijden gaat? Allereerst zien wij een aantal SUPERSTATEN. Nu spreken wij reeds over een verdeling in de wereld van Oost en West. Hoewel wij niet mogen zeggen, dat het Oosten de Antichrist is waarover de bijbel spreekt, toch tendeert het alles naar enkele grote staten, die op dit terrein het beeld zullen vormen in de eindtijd. De MODERNE TECHNIEK streeft naar vervolmaking. We zijn geneigd te geloven, dat die techniek niet verder meer kan komen. Alles wordt geautomatiseerd, grote agregaten, robots, atoomenergie, apparaten, die 't zien, horen en denken overnemen, die een vliegenier en boekhouder overbodig maken. Vliegtuigen kunnen worden gemaakt die sneller zijn dan het geluid. Die techniek is een rijke gave, een deel der Schepping, die ons gegeven was en is om te gebruiken. Wij hebben deze techniek echter misbruikt en zijn daar nog steeds mee bezig waardoor wij inplaats van scheppings ontplooiing, cultuurafbraak verrichten. Na de industriele revolutie van de vorige eeuw ging de ontwikkeling der techniek met grote sprongen vooruit. Als gevolg daarvan leven wij in grote delen der aarde in een luxe, waarvan onze grootouders niet hadden durven dromen. De vooruitgang in de laatste 75 jaar is groter dan die van de voorafgaande 2000 jaar. Alles gaat in een snel tempo, vliegen, varen, treinen, productie op allerhand gebied, etc. Wij worden gewend aan snelheden, moeten wennen. Als topprestatie kan de mens dat soms verdragen, maar niet steeds, wat blijkt uit het groeiend aantal nerveuse mensen, het moeilijker leven van velen. Alles is afhankelijk van de moderne techniek, deze beheerst en leidt het leven. Nogmaals die techniek is niet de oorzaak der ellende, maar de mens, die haar steeds meer misbruikte. Wij, de maatschappij, hebben onjuist gebruik gemaakt van de wijze waarop wij die techniek als scheppingsgave dienden aan te wenden. Wij hebben die gaven beschadigd in de jacht en de haast om de techniek maar direct aan te wenden voor doeleinden, waarvoor dat nog niet mogelijk was, zonder na te denken of de maatschappij reeds in staat was om die omwenteling, om de gevolgen, die met die moderne techniek samenhingen, op te vangen.

Het bondig egoisme, de eerzucht, de machtsidee gingen parten spelen. We dachten; dat een liberalisme, socialisme, fascisme, communisme in elk geval een humanisme, dat de mens het wel klaren zou en dat het christendom ook hier buiten moest blijven.

Deze moderne techniek brengt ook met zich mee een grote vrije tijd. In veel kortere tijd dan vroeger kan het inkomen verworven worden, dat nodig is om te voorzien in de behoeften. Wij werken niet om de ontspanning, zoals het wel eens schijnt,

---

FEUILLETON

Tussen TWEE Machten

DOOR S. HARRISON

19)

„Toen heeft dominee jullie bepraat naar die Skeeper te luisteren. En jullie laat je begoochelen."

„Het ging maar om een paar stemmen, Mr. Stefenson. Maar tenslotte kreeg Ds. MacLure een meerderheid voor wat hij noemde: „uw verzoek inwilligen". Het spijt me geweldig. Ik heb me er dan ook tegen verzet, zo lang ik kon."

„Ik zal het u dan ook niet kwalijk nemen. Maar u begrijpt: Mijn sympathy voor de gemeente is heel wat gezakt. Ze hebben me hier uitgewerkt. Ik blijf lid van de Kerk, die mijn grootvader vrijgemaakt heeft, maar de verhouding is niet meer, zoals ze vroeger was. En dat is de schuld van dominee en de kerkeraad."

Die avond vond Mr. Stefenson een schrijven van de Granttown Molest-Verzekering maatschappij, waarin de directeur meldde, dat hij tot zijn spijt Mr. Stefenson moest berichten, dat zij het risico niet langer konden lopen, tenzij de premie werd verhoogd tot $10,000.— per jaar."

Mr. Stefenson was woest. Tien duizend dollar per jaar aan die boeven te betalen! Ze hadden hem nooit een cent behoeven te vergoeden. Er was sedert hij aangesloten was niets meer gebeurd. Hij vertikte het.

Maar hij dacht na. Het leek wel dapper om te zeggen: „Ik betaal niet langer." Wat zou echter het gevolg zijn? Nieuwe ellende. Nog meer verhoging van de premie. Hij zou wel moeten.

Toch wachtte hij enkele dagen met beantwoorden.

Toen kwam er nog een zeer vriendelijk briefje.

Geachte Mr. Stefenson,

We begrijpen zeer goed, dat u een premie van $10,000 hoog vindt. Indien u de verzekering op deze voorwaarde niet wilt laten door gaan, nemen we het u allerminst kwalijk. Ons risico is groot. De onkosten om u tegen risico's te beschermen worden hoe langer hoe hoger. Als we niet reeds enkele jaren met u in relatie hadden gestaan, zouden we onder de huidige omstandigheden zelfs voor een hogere premie het risico niet willen aanvaarden. Indien u dus binnen drie dagen niet antwoord, zullen we rekenen, dat wij beiden vrij zijn, en dus onze risico afloopt tegen 1 Juli 1933.

Hoogachtend,
uw dw.
C. F. LEE, directeur

GRANTTOWN, 11, 5, '33.

De verleiding was groot niet terug te schrijven.

Die post betaalde hij toch al met zoveel tegenzin.

Maar de andere fabrieken betaalden ook.

Wie weet, als hij nu niet toestemde, of ze na allerlei ellende niet $15,000 eisten.

Hij eindigde met toe te geven.

Tienduizend dollar aan de gangsters per jaar premie, om van hen af te zijn.

Ds. MacLure wist van dit alles niets. Zondags daarop preekte hij over: „Dwaalt niet, God laat zich niet bespotten; zo wat de mens zaait, dat zal hij maaien," uit Galaten zes.

Hij zei in zijn preek: „Dikwijls geschiedt het maaien jaren later dan het zaaien. Uitstel is nog geen afstel. Ook in de natuur volgt de oogst niet dadelijk op de zaaiing. Maar vroeg of laat: het maaien van de gezaaide zonde komt.

Wie bedrogen heeft, wordt bedrogen. Denk aan Jakob. Hij heeft zijn vader en broer bedrogen. Wat hebben Laban en zijn kinderen hem bedrogen.

„Zo kan het gebeuren, dat iemand, die in zaken oneerlijk is geweest, straks op zijn beurt door gangsters wordt beroofd.

Wij mogen echter nooit zeggen, als iemand een ongeluk treft: „Dat overkomt hem om een of andere zonde." Onszelf moeten we beproeven. Over anderen past ons het oordeel niet."

Het lag voor de hand, dat juist het gedeelte, dat over gangsters handelde, Mr. Stefenson ernstig vertoornd had.

Moet je ook net zo'n brief van de gangsters hebben gehad!

's Avonds was Mr. Stefenson niet in de kerk geweest. Wel had hij tegen ieder, wien hij ontmoette, geklaagd over het schandaal van die dominee, die openlijk van de preekstoel hem van diefstal beschuldigde. „Iedereen weet immers, hoe de gangsters mij gedwongen hebben een geweldige molest-premie te betalen? Dat kwam doordat de politie zo stom was: die hield de gangsters de hand boven het hoofd. Ik heb zes rechercheurs in mijn fabriek gehad. Ze lieten de gangsters rustig de boel vernielen."

neen, omgekeerd. De ontspanningstijd is er om onze taak in ons arbeid beter te kunnen vervullen. Die grotere vrije tijd, mag daarom niet gezien worden als ontspanningstijd. Een deel van deze tijd zal nu besteed moeten worden in dienst van de kerk, vereniging en organisatie.

Ook deze naar een maximum strevende techniek wijst naar het einde der tijden, daar het rijk van de antichrist niet komt met het tempo van de postkoets, maar eerder met die van door atoomenergie aangedreven vliegtuigen. Maar er is meer. We zien 'n AFBRAAK binnen de GEZINNEN. Het respect en de eerbied voor de ouders verdwijnt, een ieder doet wat goed is in zijn ogen en regelt eigen zaken. Van opvoeding in enige vorm is soms geen sprake meer. Het gezin hangt als los zand aan elkaar, men begrijpt elkaar niet meer. We zien verder een uitbannen van de PERSOONLIJKE VERANTWOORDELIJKHEID door centralisatie en dirigisme vanuit centra. De organisatie, de planning en het bureau doen het werk, de mens kan passief blijven, hij wordt geleid, en wordt geleefd. Er ontstaat een totale omwenteling in de structuur der maatschappij, veranderingen, die de mogelijkheden bieden voor het ontstaan van verworden mensen, massa-mensen. Burnham noemt enkele oorzaken hiervoor in zijn boek „Machtsvorming der bewindvoerders" (vert.): (a) De vrije economie maakt plaats voor de geleide economie, (b) Politiek en economie worden vereenzelvigd, (c) vrije ondernemer maakt plaats voor de manager, (d) de democratie is in verval, (e) het parlement geeft zijn verantwoordelijkheid af aan het departement.

Voor dit alles krijgt de mens, die geen mens meer is, zekerheid in ruil.

We zien het aan de oorlog, die een TOTALE OORLOG is geworden. De laatste oorlog was er een tussen continent en continent, een volgende oorlog zal er waarschijnlijk een zijn van het ene deel der wereld tegen het andere deel. Een oorlog niet met pijl en boog, met geweren of kanonnen of met gas, maar met atoom- en waterstofbommen en mogelijk nog erger. Grote delen der aarde zullen dan als vernietigd worden. Een oorlog, waarbij het niet direct meer gaat om herstel van recht, verdedigd bij aanranding van het grondgebied, maar een waarbij de inzet is, de macht en heerschappij over de wereld. We constateren vervolgens, dat in vele landen de doorsnede van het volk bestaat of dreigt te bestaan uit de MASSA-MENS, de nihilist, de mens der wetteloosheid. Deze moderne mens is de mens van de eindtijd, waar Johannes in de Openbaring over spreekt. Techniek en wetenschap hebben deze massa-mens gevormd. God en Zijn Woord keerde men de rug toe. Die trachtte men buiten te sluiten. De rede, het humanisme, moesten het doen, maar het resultaat is een orkaan geweest, die het mensdom geestelijk heeft ontworteld, waaraan het mensdom zal sterven. Terecht tekent Prof. van Riessen in zijn boek „Maatschappij der toekomst" hierbij aan, dat in de vorige eeuw werd gepoogd het probleem van de zorg buiten te sluiten, waaronder millioenen gebukt gingen. Op dit moment moet alle zorg buiten gesloten worden. Zorg voor ziekte, werkeloosheid, het gezin, land, Staat, voor de ontspanning, voor vacanties, voor de winter, voor de begrafenis moeten worden overgenomen door anderen, de Staat. Niet alleen de ondragelijke zorg, neen, alle zorg. Zelfs de zorg over het goed verrichten van eigen werk. Die mens heeft tenslotte geen behoefte meer aan levensbeschouwing of geloof. De mens, die geen zorgen kent, wil deze ook niet meer kennen. De mens weet niet meer wat hij doet in zijn werk op kantoor of fabriek, het interesseert hem ook bitter weinig meer. Aan de finish van dit proces staat de massa-mens, die roept: „God is dood, zoals wij deze kreet tegenkomen in "Orwell 1984". Deze massa is rijp voor elke revolutie, een revolutie der horden, ja en ook der eenzamen, omdat deze mens totaal alleen is, geen perspectief of uitzicht meer heeft. Die mens schudt daarom ook elke verantwoordelijkheid van zich af. Als een paria leeft hij van de ene dag in de andere. Geen verloren oorlog is nodig tegen het communisme om een toestand te krijgen hier in het Westen, zoals wij die reeds elders in de wereld tegenkomen. Het verband tussen gezag en vrijheid is totaal opgeheven het dirigisme dult geen soufereiniteit in eigen kring naast zich. Een grote egale massa ontstaat, die niets zelfstandigs meer in zich bergt, waar de energie en het initiatief is gedood en die wordt geleid door een elite, een bovenlaagje, de partijbonzen, de bewindvoerders en managers. Tenslotte zien wij het ONTKERSTENINGS-PROCES met grote snelheid voortschrijden. Het ongeloof slaat zijn millioenen, zowel in Europa als in Amerika, maar ook in Afrika en Azie, waar we aan de ene kant soms een opmerkelijk grote overgang zien naar het christendom zien (witte velden voor de zending), maar waar op andere plaatsen, de confrontatie met het versaeculariseerde Westen de mensen in de armen van het communisme drijft. De kerk in de wereld staat bij die alles schijnbaar machteloos. De problemen zijn te groot, de kracht der kerk te klein om enige invloed ten goede aan te wenden. En toch mogen wij niet neerzitten en werkeloos terzijde staan. Toch zullen wij hier en overal moeten blijven trachten Gods Evangelie in Jezus Christus, dat zijn betekenis heeft voor vandaag en morgen, uit te dragen. Daarover in een volgend artikel.

De meeste mensen beminnen de rust. Daarom was vrij algemeen de opinie: „Ik had het beter gevonden, als dominee niet zo scherp gepreekt had. Hij weet nu eenmaal, dat Mr. Stefenson prikkelbaar is. Het is wijzer, alles wat prikkelen kan in de preek te vermijden."

Een enkele vroeg: „Wist dominee, dat Mr. Stefenson juist weer door die gangsters aangeschreven was?" Een vraag, waar niemand antwoord op geven kon, behalve dominee zelf.

Dominee wist van die laatste dreiging niets.

Mr. Stefenson had de gewoonte 's avonds na het diner aan tafel een gedeelte uit de Bijbel te lezen.

Op een middag was aan de beurt om gelezen te worden Mattheus zeven. Mr. Stefenson kreeg de Bijbel, sloeg het hoofdstuk op, keek het even in, sommige huisgenoten waren nog niet geheel en al klaar met eten en zei bij wijze van inleiding: „Dit hoofdstuk moest Ds. MacLure maar eens lezen. Het lijkt wel speciaal voor hem geschreven."

„Slaat u het dan maar over," bromde zijn oudste Luke.

„Houd je mond," klonk vaders stem.

En onmiddellijk daarna:

„Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.

Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met welke maat gij meet zal u wedergemeten worden.

En wat ziet gij de splinter, die in het oog uws broeders is, maar de balk, die in uw oog is, merkt gij niet?"

„Precies Ds. MacLure getekend," onderbrak Mr. Stefenson het lezen. „Die heeft op iedereen wat te zeggen, maar zijn eigen gebreken, daar let hij niet op."

De kinderen luisterden verwonderd, de kleinere een beetje bang. Mrs. Stefenson vond het vreselijk.

Zij keurde het af, dat Ds. MacLure haar man uit de kerkeraad had gedrongen, gelijk ze meende. Maar zij kon het evenmin goedkeuren, dat hij maar dikwijls uit de Kerk wegbleef en steeds critiek oefende.

En nu dit Bijbellezen . . . Wat voor indruk moest het wel maken op de kinderen? Luke deed al vaak zo onverschillig. Op die manier leerde die jongen in 't geheel geen eerbied meer hebben, noch voor de Bijbel, noch voor de dominee.

Zonde baart zonde.

Toen Mr. Stefenson eenmaal over de eerste aarzeling heen was, werd het bijna een gewoonte tijdens het Bijbellezen er nu en dan een opmerking tussen te voegen aan het adres van Ds. MacLure.

De gevolgen bleven niet uit.

De kinderen werden lastig op catechisatie. Ze zaten onverschillig in de kerk. Alle vreugde over de Zondag ging verloren.

Mr. Stefenson weet alle narigheid aan de dominee. Hij werd hoe langer hoe meer verbitterd. Toen zijn vrouw hem er eens voorzichtig op wees, dat hij zo'n slecht voorbeeld gaf met zijn voortdurende critiek, werd hij boos.

„Neem je het voor die kerel op? Hij vernielt ons huiselijk en kerkelijk leven. Je moest andere mensen eens horen, hoe ze over hem denken. Heel de gemeente zegt: „Waren we hem maar kwijt."

„Och man, ik neem het voor jou en ons gezin op. De kinderen hebben op die manier in 't geheel geen ontzag meer voor dominee. Het heeft zo'n verkeerde invloed op hun geestelijk leven."

„Allemaal zijn schuld. Die vent is geen ontzag waard."

Mrs. Stefenson zweeg maar. Het deed haar veel verdriet. Ze bad wel vaak, of de Heere alles weer in orde wilde maken. God kon toch de harten vertederen? Hij kon ook het hart van Ds. MacLure neigen, dat hij het weer in orde maakte.

Zij merkte echter niet, dat zij in haar gebed al de schuld aan dominee gaf.

Wie zal het echter een vrouw kwalijk nemen, dat ze, wanneer haar man een geschil heeft, de partij van haar man kiest? Temeer als ze van de fouten van haar man weinig of niets weet, en de fouten of denkbeeldige fouten van de andere partij breed uitgemeten zijn?

Zij bad. En . . . . God gaf ziekte. Luke werd ziek. Ernstig ziek. Pleuris. Het kon wel maanden duren. Als hij tenminste beter werd.

Dominee miste Luke de eerste keer niet op de catechisatie. Er ontbraken wel meer jongens. Zelfs na de tweede keer absentie dacht dominee er niet aan, dat Luke wel eens wat kon mankeren.

Toen Luke Stefenson voor de derde keer de catechisatie verzuimde, vroeg hij, of iemand wist waarom Luke niet kwam.

„Hij is ziek," zei een.

„Dan moet ik eens informeren, hoe erg het is", dacht ds. MacLure.

Maar vervelende dingen worden wel eens uitgesteld. Zo ging er nog ruim een week voorbij, eer dominee bij een ouderling nader informeerde naar Luke Stefenson. Luke was nu bijna vier weken ziek.

„Hij heeft pleuris, dominee. Wist u dat niet? U moogt hem wel eens opzoeken. Anders heeft Mr. Stefenson opnieuw reden om zich over u te beklagen".

„Pleuris?" Dominee schrok. Het was dus ernstig. „Ik zal er zo gauw mogelijk heen gaan."

(Wordt vervolgd)

FOR BOYS AND GIRLS

UNCLE RICHARD

Boys and Girls,

It was a pity that there were no riddles in the Calvinist-Contact of April 1st. But you saw there was not enough room. And I did not dare to tell the Editor that we wanted that room, because we receive that much space every time. I hope that it will not happen again and that we have our riddles and questions every two weeks.

The answers to the questions of the April 15 issue are:

I. Bethlehem, Jezebel, Ahaziah, Genesis, Mark, Miriam, Rahab, Stephen.

The name of the king: Hezekiah. (Of course you found it, though there was a mistake in the last word Stephen).

II. I did not love my father's voice. I loved a far to roam. (Hymn 418 or 419.)

III. Naomi, Genesis, Kreta, Jesse, Jairus, Zimri, Saulus, Jesaja. De naam van de slaaf was Onesimus. (Weet je, waar over die slaaf gesproken wordt in de Bijbel?)

IV. De rechtvaardige kent het leven zijner beesten. (Jullie hielden nr. 22 natuurlijk over? Ik ook. Dom van me, he?)

Every body could read the "secret writing"? That was not too hard, was it?

JANE Westerhuis: It is okay that your mother helped you a little bit. April 4th will be a very happy day each year in your family; the birthday of your mother and of two of your sisters! You see your answers were right.

GONDA Uyterlinde: Ik vergat de laatste keer je geluk te wensen met je eerste prijs in de tekenwedstrijd. Fijn, dat je zo goed kunt tekenen.

HOMME van der Vecht: I hope to receive your answers next time again!
? ? ? ? ? ? I received a nice letter about a wedding party on the first day of spring and a car-accident on the same day. But there was no name in that letter. Maybe it was on the envelope but I threw that away. So I don't know from whom I got that letter. Please put your name in the letters, too, and not only on the envelope, boys and girls!

EVELYN Zee: Can you understand that I was surprised about your letter? You were in Canada that long and can write a letter in English and in Dutch! And there was not a mistake neither in the Dutch nor in the English part of your letter! Fijn, dat je allebei de talen zo goed kunt spreken, lezen en schrijven, Evelyn. Vooral als je ouder wordt zul je eens zien, hoe een groot voordeel dat is. Ik ben blij, dat je ouders je dit leerden. Doe je Cor, Frank, Alfred en Tineke (die begrijpt het misschien nog niet zo goed, he?) de groeten van me?

How many points has everybody got now? (Only the names of the boys and girls which have more points than in the last issue and of our new friends).

Henry Bulthuis 12; Wietske Bijsma 16; Andrew Bosma 3; Trijnco Bouwman 1; Riemie Boersma 3; Wilma Dieleman 16; Paul Dijkshoorn 4; John Eelkema 12; Willy van 't Foort 7; Tjitske Feenstra 6; Jo Anne Feenstra 5; Cor de Groot 12; Greta Geertsema 15; Tine Geertsema 14; Annie de Haan 16; William de Haan 16; Bertha de Haan 15; Sipke de Haan 15; Alice de Haan 15; Tjeerd de Haan 8; Martha Hogeterp 12; Minnie Helder 4; Joke Helder 4; Harm Hofstede 4; Joost Hofstede 4; Maaike Hoeksema 4; Dieny Hyiskamp 4; Velma Huizinga 4; Jaap de Kok 11; Huib de Kok 11; Rhenus de Kok 11; Margret Molema 3; Robert Miedema 2; Sam Miedema 2; Jenny Nijwenig 16; Henry Numan 12; Nelly Niezen 8; Elly Posthumus 16; Gordon Pols 9; Gus Posthumus 8; A. Pegels 4; Jane Rekker 1; Eva Steringa 8; Willy Schinkel 9; Fia Sluys 11; Pete Sluys 8; Ally Smit 7; Andrew v. d. Tol 3; Tiny Vermeulen 14; Jeanette Vos 16; Betty de Vries 10; Louis de Vries 10; Ronnie de Vries 10; Tiny Verboom 3; Martha Jean Witt 16; Hennie Westra 13; Henk Westra 8; Henry Wildeboer 12; Jane Westerhuis 4; Winnie Wilms 3; Annie Wilms 2; Tena Zantingh 8; Jack Zondag 4; Evelyn Zee 4; Dorothy de Haan 16.

And now we try again. Good luck.
Bye for now.

I

x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . .

1 One of the disciples
2 Elkanah's wife
3 Second book of the Bible
4 The captain of a heathen army killed by a woman
5 A judge, a very strong man
6 The "father" of the Amelekites
7 City where Paul healed a cripple
8 Mountain East of Jerusalem
9 A king who would put out the right eye of the men of a city of the Israelites
10 A well known prophet
11 Island that Paul and Barnabas visited first
12 City where Paul found an altar for the "Unknown God".

The first letters form the name of a city where Paul lived in the house of Jason. Which city?

II

"Secret writing"

I often read in "De Wachter" the following, that I'll transcribe for you in secret writing:

Fi uoy tnaw ruoy desu ngierof dna nacirema egatsop spmats ot eb desu rof vnqj hm Bgqhrs'r Jhmfcnl, rdmc sgdl sn lh. Zkk oqnehsr eqnl rszlor qdbdhudc hm qdronrd
up uit be xjmn cf hjwfo up Disjtujbo Sdgpsnfe njttjpt
Semaj Rednav Tseel, 426 Relluf Eva. ES, Dnarg Sdipar 6, Hcim.
What did I read?

III

Welke jongens- of meisjesnaam is verborgen in de volgende zinnen?

Voorbeeld: Eerst wilde ik niet MAAR TENslotte ging ik toch mee. Maarten.)
We gaan eerst naar tante en dan naar grootmoe.
Moeder hielp hem in alle moeilijkheden
Ik gebru.ik een el liever dan een meter.
Je hoorde het schot tot ver buiten het dorp
Annie komt morgen bij me logeren (jongensnaam)

Als je de goede namen gevonden hebt, zie je, dat de eerste letters de naam vormen van een van David's zonen, die door zijn broer vermoord werd. Welke namen verborg ik?

IV

Welke Nederlandse plaatsnamen zijn hierin verborgen?
Schrijf „heb" en „nek" om de beurt op deze lijn.
Dit lied is een en al melodie.
Het was 's morgens bar; nevel, die alles verborg, verhinderde ons vertrek.
Vader leerde hem mennen en rijden met de vos.
Klop ik zo niet te hard op deze steen?

De voorste letters vormen de naam van een heel bekende stad, die in de Bijbel vaak genoemd wordt.
Welke plaatsnamen verborg ik?

UNCLE RICHARD,
P.O. Box 726,
Petrolia, Ont.

...Van Kust tot Kust...

CORNWALL

Voor Cornwall en omgeving wordt het ook tijd om eens iets te laten horen over het werk en de opbouw in deze gemeente.

En we mogen goed nieuws doorgeven, het afgelopen jaar is een jaar geweest van veel veranderingen en vooruitgang.

In de zomer van 1953 mochten we onder leiding van drie bekwame timmerlieden, ons eigen basement-church bouwen, waaraan practisch door de hele gemeente werd meegewerkt.

Het resultaat van deze noeste arbeid was, dat wij in Dec. ons eigen kerkgebouw in gebruik mochten nemen.

De opening vond plaats op Woensdagavond 2 Dec. terwijl de eerste kerkdienst gehouden werd op Zondagavond 6 Dec.

Beide keren was de kerk, die plaats biedt aan ong. 400 personen, vol, terwijl ook veel Canadesen aanwezig waren.

De eerste kerkdienst was een speciale Engelse dienst, vooral ook om het verwachte bezoek van onze Canadese vrienden.

Door onze vrouwen werd een bazar georganiseerd die voor 100 percent geslaagd mag heten, en waarvan de opbrengst ten goede komt aan inrichting van onze kerk. De netto opbrengst van deze bazaar was $465, waarlijk een compliment aan onze vrouwen waard.

Door het vertrek van Rev. Smit naar Ottawa moeten wij het tijdelijk zonder herder en leraar doen, maar gelukkig kregen wij een plaatsvervanger in Rev. Andre, die in Montreal is gekomen en de gemeente in Cornwall ook onder zijn hoede heeft.

Tot onze grote vreugde heeft Rev. Hooker het beroep naar hier aangenomen, zodat we nu een eigen dominee hebben.

Met de bouw van een pastorie is een aanvang gemaakt, zodat we hopen deze zomer aan Rev. en Mrs. Hooker een EIGEN woning te kunnen aanbieden.

Door het bezit van een eigen kerkgebouw komt ook het verenigingsleven beter tot zijn recht, zodat nu Vrouwen- en Mannenvereen., en de jeugd hun eigen lokalen hebben, waar een druk gebruik van wordt gemaakt.

We danken God dat Hij ons zo rijk zegent en wij hebben te tonen het waard te zijn door in Zijn dienst te arbeiden.

J. VANDER VEER,
135 Jobin Ave., Cornwall

„PLICHT OF LIEFDE" IN SARNIA

„Dat was een fijne avond. Zoiets hebben we in lang niet meegemaakt. Gaan jullie gauw met een nieuw stuk beginnen."

En nog veel meer hoorde men het publiek na afloop zeggen, om maar niet te reppen van de keren, dat men hoorde, „maar dat was goed, dat was mooi."

De titel van het stuk, geeft aan waar het om gaat, een jongeman moet kiezen tussen het verzet en zijn meisje, tussen plicht en liefde. Het stuk speelt in Nederland in de laatste oorlog. Mijnheer van Dalen, eigenaar van een scheepsbedrijf van vijf schepen voor de binnenvaart, wordt verplicht gesteld voor de Duitsers te werken. Hij geeft toe, doch heeft geen vrede. Zijn zoon wordt door het verzet getrokken, krijgt hierover ruzie met zijn meisje, die meent, dat liefde voor plicht gaat.

Na veel ellende, medeveroorzaakt door de verrader Speelman, zodat, Henk, de zoon in de gevangenis komt, en na veel verdriet, komt de bevrijding met een happy end.

Een ernstig stuk, getuigend van de zware strijd, niet alleen de verzetsstrijd, maar ook de geestelijke worsteling; de keuze maken tussen plicht en liefde.

Deze groen amateurs, kan na een lange en zware studie, terugzien op een zeer geslaagde voorstelling. Er was spel, levend spel, zodat er contact kwam tussen publiek en spelers. Dit spel met zijn moeilijke momenten werd op uitnemende wijze gespeeld. Mogen we enige opmerkingen maken?

De zware rol van Henk, die in zeer goede handen was en zijn hoogtepunt bereikte in het derde bedrijf, waar op bijna onovertreffelijke wijze gespeeld werd. Ook de rol van de procuratiehouder, de jonge man, die het verzet koos, omdat hij moest, was in goede handen. De rollen van Vader en Moeder van Dalen werden uitstekend gespeeld. Jammer dat beider uiterlijk een beetje jong waren voor hun rol.

Het dienstmeisje zou wel iets gevoeliger hebben kunnen spelen; in het laatste bedrijf werd dit iets beter. De verradersrol werd afwisselend gespeeld, wel wat aan de nonchalante kant. De overval, het fouilleren en de gevangenname waren zeer zwak, en dit gedeelte zou zeker verbeterd kunnen worden. We willen de oude huisknecht niet vergeten, die meesterlijk speelde, ook de kleinere rollen waren in goede handen. Ook de rol van Henk's meisje werd goed gespeeld, de tekening van haar strijd was heel juist weergegeven.

Een prachtig stuk en we hopen dat het wel de eerste keer, maar niet de laatste is, dat deze groep op de planken verschijnt. Er is gebrek aan vitaminen, aan geestelijke vitaminen. Deze groep heeft dat begrepen, we danken hun voor het initiatief, dat ze namen. Ga verder op de weg, die zo goed begonnen is.

We hebben gehoord, dat deze groep gaarne genegen is om op andere plaatsen in de buurt te spelen. We kunnen U verzekeren dat U geen spijt zult hebben, als U hen uitnodigt.

GEO. LAHRSON

MEDICINE HAT, ALBERTA

Op Vrijdag 29 Januari j.l. vergaderde de Chr. Ref. Immigration Society te Medicine Hat, Alberta.

Na het voorgaan ingebed en het lezen van Psalm 27, werd deze vergadering door de voorz. geopend. Alle aanwezigen werden hartelijk welkom geheten en de voorz. bracht dank aan de oude voorz Mr. R. Hazelaar van Redcliff voor het goede hetwelk hij in het verleden voor genoemde vereniging had gedaan. Hierna werd overgegaan tot het voorlezen der notulen der vorige vergadering door de sec. welke werden goedgekeurd.

Als volgende punt op de agenda stond vermeld, Begrafenisfonds. Hoewel velen der vereniging van genoemd fonds lid zijn (Fonds van Chr. Ref. Immigration Soc. Iron Springs), was het toch niet recht duidelijk hoeveel bij eventueel overlijden zou worden uitbetaald. Aan de hand van binnengekomen reglementen werd dit uiteengezet, t.w. bij overlijden van een volwassen lid $125.—, voor minderjarige inwonende kinderen $65.—.

Op voorgaande vergaderingen waren verschillende plannen bestudeerd betreffende Ziekenfonds en Hospitalization Plans, maar gezien de verschillende verzekeringen op fabrieken werden genoemde plannen steeds afgewezen, wegens het te weinig gebodene, voor het tamelijk hoge contributiebedrag. Op grond hiervan werd door het bestuur ter tafel gebracht om een eigen Onderling Ziekenfonds op te richten, waarvoor zij van een zustervereniging elders in Alberta gegevens had ontvangen. Na een grondige uiteenzetting hiervan en het beantwoorden der vele gestelde vragen, bleek dat alle aanwezigen het nut van een dergelijk fonds inzagen en werd besloten tot het oprichten hiervan over te gaan. Als naam voor dit Ziekenfonds werd gekozen „Draagt Elkanders Lasten". Statuten en reglement werden ook dezelfde avond vastgesteld, mede aan de hand van dezelfde gegevens van genoemde zustervereniging, waarbij werd overeengekomen, dat de datum van inwerking treding zou zijn 15 Februari a.s. Als sec.-penningmeester werd gekozen Mr. L. de Jong van Medicine Hat, terwijl tevens is opengelaten functies van andere niet tot de Chr. Ref. Church behorenden, mits zij evenwel kunnen onderschrijven art. 2 van de opgestelde statuten, luidende: „De vereniging wil in al haar arbeid zich binden aan en richten naar de Bijbel als zijnde Gods Woord en de drie Formulieren van Enigheid". De vereniging neemt op zich voor haar leden te betalen tegen een maandelijkse contributie van $6.00 per gezin en een inleggeld van $6.00, (voor vrijgezellen de helft), operaties, rontgenfoto's, medicijnen in het hospitaal en gedeeltelijk buiten het hospitaal, enz. Eventueel verzekerden van het Hospitalization Plan Contract kunnen de kosten hiervan in mindering brengen van de contributie. Speciaal voor nieuwkomers vanuit Holland zijn nog enige gunstige bepalingen gemaakt. Bovenstaande moge een gunstige verbetering voor Hollandse immigranten worden genoemd.

Na het uitspreken van het dankgebed door Mr. Y. Bos, werd deze goed geslaagde vergadering door de voorz. gesloten.

C. VANDE CRAATS, Sec.

GUELPH, ONT.

Ook wel genoemd "The Royal City" is een sympathiek oud stadje met een bevolking van 33000 inwoners. Er is aan de College gelegenheid om opgeleid te worden tot Landbouwingenieur, Veearts, enz.

Er zijn thans reeds meer dan 90 industrieen en het neemt nog regelmatig toe. Er komen meer grote fabrieken, waardoor het zich laat aanzien, dat de bevolking dit jaar de 40,000 zal overschrijden.

Door de snelle uitbreiding wordt hier ook veel gebouwd; voor het einde van het volgend jaar moeten weer 4000 huizen gereed zijn. Guelph zal binnen afzienbare tijd wel een geheel ander aanzien krijgen.

Ook hier is thans een Chr. Ref. Church geinstitueerd. Er zijn nu 25 gezinnen en een aantal alleenstaande personen. Zondags zijn er 2 diensten. Het ziet er naar uit, dat dit jaar de gemeente zo zal groeien, dat er kan worden overgegaan tot het beroepen van een eigen predikant.

In Guelph is zowel voor personen, die op een farm willen werken, als voor hen, die hun beroep in de stad uitoefenen, gelegenheid zich te vestigen.

Ook werd hier een afdeling opgericht van onze Christian Labour Association. Vrijdagavond, 19 Februari kwam men bij elkaar in "The Orange Hall". De vergadering werd door Mr. Fuykschot met gebed geopend. Mr. Fuykschot sprak over het belang van de C.L.A. Vele dingen werden behandeld en een afdeling "Guelph" werd opgericht.

Een voorlopig bestuur werd gekozen. Het was een geslaagde avond. Mr. Fuykschot sloot met dankgebed.

WOLF-JONGEN DOOR OUDERS HERKEND?

Naar men aanneemt is de zevenjarige wolf-jongen, welke onlangs op een spoorwegemplacement bij Lucknow gevonden werd, door zijn ouders herkend.

Volgens persberichten bezochten de ouders het ziekenhuis, waar de jongen, die men Ramoe genoemd heeft, behandeld wordt. De ouders zouden de jongen als hun kind herkend hebben door een moedervlek, welke hij op zijn rechterdij heeft. Als baby zou hij zes jaar geleden door een wolf weggesleept zijn.

De ziekenhuis-autoriteiten hebben de identiteit van de ouders bekendgemaakt. De vader en moeder van de jongen namen na lang en vruchteloos zoeken aan, dat hun kind dood was.

C.L.A. OF LOCAL DRAYTON, ONT.

Report of the meeting held on Feb. 6, in the Chr. Ref. Church at Drayton, Ont. This meeting was opened by singing Ps. 123 and prayer of the pres. R. Biel. As scripture-reading he chose the 6th chapter out of Philippians. In a short speech, based hereon, he said that we have to conquer evil and our weapon will have to be the Word of God. Everybody is welcomed and especially Mr. Huizinga, who will be our speaker to-night. After this he invites Mr. H. to take over.

Speaker is glad to see the many people, that have come to attend and says that it is rather difficult to assemble in wintertime but we work for the kingdom of God and this religion will be victorious. He sees many wifes and young women attend the meeting; in this Drayton is an exception to the rule.

Starting to explain a little of the work of the C.L.A., speaker says that the Labour Associations in Holland already found their origin in the socalled "Gildensysteem". This disappears, but when conditions are getting worse, a different system starts coming up. This is much more like the present Labour Ass. but neutral as a whole. Many of the Chr. labourers and leaders come to see that continuing on the same basis is impossible and thus we find the origin of the Chr. Labour Ass 2½ years ago the "ICVV" gave their sec. Mr. Fuykschot to support activities in Canada. Some progress is made; our Ass. has been certified by the Government and the first contract has been made. This is a very essential event. Speaker says that 1954 will be one of the most important years for the C.L.A. of Canada. We have put up an action to try and get 1500 members by the end of March. As an answer to the question "Why can't we join other unions?" he says "They are or pretend to be neutral. They do not reckon with the Word of God. In those unions the employers stand on one side, the employees on the other. Two big powers one against the other, each defending their own rights and privileges. We have to choose either for Christ or against him. Now is the time. If we don't take a decision, we cannot expect our children to choose for Christ in social life. Neither should we stay together being Dutchmen, but our task is in Canada and we have to try and become a Nat. Canadian Association. "Christ is king, in unions too!"
The word difficulties has often been mentioned but we find our strength in the Bible and speaker reads for us the 20th verse out of the 2nd chapter of Nehemiah "The God of heaven; He will prosper us, therefor we His servants will arise and build." President proposes to sing, "Onward Christian Soldiers".

Now the opportunity to ask questions is given, which is well used. In a very nice conversation all the questions are answered to satisfaction of interesting parties, by Mr. Huizinga.

This meeting, which was very useful in solving actual problems and where we obtained 4 new members and 2 Ass. members, was closed by Rev. A. D. Folkema with prayer and thanksgiving.

SOWJET-UNIE PROTESTEERT BIJ NEDERLAND TEGEN VESTIGING AMERIKAANSE LUCHTBASIS

De Sowjet-Unie heeft bij Nederland geprotesteert tegen het vestigen van Amerikaanse bases op Nederlands grondgebied in vredestijd, aldus heeft Tass bekend gemaakt.

Het protest werd door de Russische ambassadeur in Nederland, S. P. Kirsanov, overhandigd.

De Sowjet-regering wijst de Nederlandse regering op het feit, „dat het ter beschikking stellen van bases aan buitenlandse strijdkrachten en het legeren van vreemde strijdkrachten op Nederlands grondgebied op geen enkele wijze tot verbetering van de internationale toestand en van de betrekkingen tussen de landen kan bijdragen".

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cent per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Voor brieven onder nummer wordt 10 ct. extra per inkomende brief berekend voor porto kosten, enz.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Soli Deo Gloria

Op 30 April hopen wij D.V. met onze geliefde ouders

BEREND KATERBERG
en
JACOBA KATERBERG-OFFEREINS

de dag te herdenken dat zij voor 25 jaar in het huwelijk werden verbonden.

Dat God hen nog vele jaren moge sparen is de wens van hun dankbare

Jantje en Aaltinus
Matty en Jan
Miny en Kars
Henk
Fenny
Hans

NEWMARKET, Ont., R.R. 2

Zo God wil, hopen onze geliefde ouders en Grootouders

EGBERT HIEMSTRA
en
AUKJE HIEMSTRA-ATTEMA

op 7 Mei, hunne 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Hunne kinderen,

Mr. en Mrs. Jake v. d. Heide,
Jimmy
Mr. en Mrs. Charles Hiemstra,
Ann
Mr. en Mrs. Stan v. d. Goot,
Jerry
Mr. en Mrs. William Esser
Auke
Nelly
Harry
Alle
Johnny
Delia
Sidney Egbert

CAMLACHIE, Ont., Canada, R.R. 1

GEVRAAGD

Een huishoudster, liefst middelbare leeftijd, G.G. in klein gezin van twee personen. Farmer. Brieven onder no. 819, Box 234, Calvinist-Contact, Chatham, Ontario

---

Zo de Heere wil hopen onze geliefde ouders

JAN ZWART
en
DIEWERKE ZWART-HAMSTRA

op 3 Mei a.s. hunne 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Hunne dankbare kinderen,

A. Graansma-Zwart
F. Graansma
Jannie en Gerrit (verl.)
Albert
Jantje en Gerrit (verl.)
Wietske Pieter
Sietske
Hiltje Jilliena
Jilliena Hiltje
Pieter Fokke
Dieuwerke

STRATHROY, Ont., 3 Mei 1954
Metcalf St.

Receptie 8 uur in de Paris Hall,
Front St., Strathroy

Zo de Heere wil, en zij leven, hopen onze geliefde ouders

THIJS POOL
en
ANTJE POOL geb. POOL

hun 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Hunne dankbare kinderen,

Janke Coehoorn-Pool
Age Coehoorn
Jan
Johanna de Jong (verl.)
Jitze
Sietske
Boukje
Melle
Siemkje
Frans
Dirk
Cornelis
Annie

Verloofd

HENNIE MERKUS
en
JAN TOP

May 1, 1954
R.R. 6, GUELPH, Ont.
ELORA, Ont.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

NELLY

L. ENSERINK
I. ENSERINK-DEURWAARDER

CHARLOTTETOWN, P.E.I., Apr. 13, 1954
Box 283

GEVRAAGD

Echtpaar zonder kinderen in Canadees gezin als huisbewaarder. Zeer aannemelijke voorwaarden. Schrijf Rev. G. J. Hoytema, Box 249, Clinton, Ontario.

TE KOOP

Een goed motorrijwiel Arieel cc 500.
John Heynink, R.R. 1, Blyth, Ontario.

HOLLAND MARSH, ONT.

Christian School will be in need of a teacher for grades 1, 2 and 3 and one for grades 4 and 5 for the 1954—55 school year. Please send applications with references to C. A. Radder, R.R. 2, Newmarket, Ontario.

TEACHER NEEDED

The Christian School at Lacombe, Alberta, needs a teacher for grades 1—4 for school year 1954—55. Woman teacher preferred; must be able to use English well. Correspond with Mr. Peter Vander Leek, R.R., Blackfalds, Alberta.

HOUSE

Free rent of a 8 room brick house until March 1, 1955, for a large adult family, farmers, where 4-8 are working. Only rent for the house is planting this years tobacco plants. House has hydro, near Highway No. 2, one mile north of Creditville, 8 miles from Woodstock. The whole family must work on the farm in the tobacco harvest (season wages). Must find own work other places rest of the year.

VICTOR MONK,

TE KOOP

Hollandse pootaardappelen, kleine maat, goede opbrengst.

S. GRIN, R.R. 3, Chatham, Ontario

TE KOOP

Boerderij te koop in Holland voor dollars, ongeveer 6½ H.A., prov. Gelderland met prima geb. Beschikbaar voorjaar 1955.

Brieven Cardinal, R.R. 1, Ont.

GEVRAAGD

Bij Weduwnaar met 2 zoons 9 en 6 jaar, een nette huishoudster of weduwe, een kind geen bezwaar, die meer let op goede behandeling dan op hoog loon. Niet ouder dan 45 jaar. G.G.

Brieven onder no. 818 bureau Calvinist-Contact, Box 234, Chatham, Ontario.

RALLY

De QUINTE LEAGUE of Chr. Reformed Y.P.S. houdt haar SPRING RALLY op D.V. 7 Mei a.s. in de Chr. Reformed Church te Trenton, Ont., aanvang 7.30.
Rev. F. Guillaume van Toronto zal spreken over „Denkt aan de levende Heer".
Allen hartelijk welkom.

The Immigration Committee for Canada of the Christian Reformed Church, will meet, the Lord willing, in Toronto on May 13 and following days. All correspondence on Immigration matters should be sent to the secretary, Mr. J. Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar p. jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam v. werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES

ONT.
P.O.WYOMING
REV.H.NUMAN
4545 MAY 54